

tallet opførte Forslag, som ikke foreløbig give mig Anledning til nogen Bemærkning. Jeg kan hermed slutte.

Birek: Da Ordførerens Stilling til de forskellige Sager i Tvivlstilfælde, i alt Fald hos mig, kan komme til at paavirke min Afstemning, vil jeg tillade mig at spørge det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), i hvilken Egenskab han nu talte, om han talte som Ordfører for Reformpartiets Flertal eller som Ordfører for de radikale?

Ordføreren (Zahle): Jeg talte i Egenskab af Finansudvalgets Ordfører.

Formanden: For saa vidt var ogsaa Forespørgslen overflødig, som det udtrykkelig var dettes Ordfører, der fra Formandspladsen fik Ordet.

K. M. Klausen: Jeg tror, vi alle føle, at der er stor Forskel paa Folketinget i Dag og i Gaar. I Gaar saa vi det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) staa som Ordfører for en tapper lille Hær paa 8 Mand. I Dag staar han som Ordfører for Højre, moderate og Venstremænd her i samme Sal, i alt en Hær paa 98 Mand. Der er ogsaa en anden Forandring at paapege ved Forhandlingerne i Dag, sammenlignede med de tilsvarende Forhandlinger i Fjor, og det er hele den Maade, hvorpaa det ærede Medlem som Ordfører for de 98 Mand i Aar har taget fat paa Sagerne. Jeg maa sige, at den Maade, hvorpaa han har talt i Aar, tiltaler mig langt mere; thi i Aar have vi faaet den virkelige Sandhed at vide. I de tidligere Aar have vi haft Indtrykket af, at det ærede Medlem for Ringsted har følt sig meget trykket, ikke rigtig har haft Lyst til at udtale sig og se Sagen, saaledes som den virkelig var. Men det have vi faaet at vide i Aar. Jeg havde selv tænkt at ville gaa nærmere ind paa de Forhold, som den ærede Ordfører omtalte, særlig vedrørende Saltholm, men det kan jeg spare mig i Aar, fordi den ærede Ordfører har givet en udmærket og en virkelighedstro Fremstilling af Forholdene, saaledes som de have udviklet sig derovre paa Saltholm. Det har altsaa vist sig, at den Formodning, som jeg i Fjor, da Til lægsbevillingsloven var til Forhandling, fremsatte overfor den ærede Ordfører ved den Lejlighed, nemlig den nuværende Finansminister, var fuldstændig rigtig. Naar jeg den Gang udtalte, at den Specifikation, vi fik, og som lød paa 11,875 Kr., kun

kunde være en ringe Del af det Beløb, der i Virkeligheden skulde bruges ovre paa Saltholm, er dette da i Aar blevet bekræftet. Vi have jo nemlig faaet oplyst, at der foruden det Beløb, jeg nævnte, er blevet anvendt et Beløb paa næsten 13,000 Kroner. Men jeg tror ikke, vi have faaet den fulde Sandhed frem endnu. Der maa jo sikkert endnu skjule sig andre Beløb, som enten ere anvendte eller skulle anvendes ovre paa Saltholm. Jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede Krigsminister, om der skal anvendes eller er anvendt mere paa Saltholm end de to Summer, vi nu have faaet oplyst. De to Summer vedrøre jo kun Skanseanlæg og de Bygninger, som ere indrettede til Opholdsrum for Mandskabet, men der er ikke noget som helst endnu til Skansernes Montering. Det er jo dog ogsaa en meget væsentlig Del af en Fæstning, at der er Vaaben; det nytter dog ikke at bygge Jordvolde og Træbarakker derovre, der maa mere til. De to Beløb, vi nu have faaet frem, nemlig de 11,875 Kr. og de 12,999 Kr. 18 Ø., kunne sikkert ikke være det hele. Jeg har endnu en Formodning om, at der hører mere til, og derfor tillader jeg mig at spørge den højtærede Krigsminister, om der er mere, om vi kunne vente flere Oplysninger, saaledes at vi virkelig kunne faa at vide, hvad det er, der bliver anvendt ovre paa Saltholm.

Dette Skanseanlæg paa Saltholm er jo i høj Grad mærkeligt — for ikke at sige noget andet om det. Det var jo saaledes, at den forrige Krigsminister skulde bygge Skanser. Men det var med ham som med Himlens Fugle, de havde intet Sted, hvor de kunde anbringe sig. Maa gerne derovre gaa jo op paa Saltholmens Jord og bygge deres Reder og bo altsaa til Leje eller til Laans eller til Huse hos Amagers Bønder, som eje Saltholmen. Krigsministeren vilde gerne bygge Skanser, men han havde ingen Steder, ingen Jord, hvor han kunde lægge disse Skanser. Nu skulde man dog synes, at naar man vil bygge en Skanse, saa var — ligesom naar man vil bygge et Hus — det første, man skulde se at erhverve sig, en Byggegrund, noget, som er ens eget, noget, som man kan bygge paa. Men det havde den daværende Krigsminister ikke, og han var saa forhippet paa at faa bygget sine Skanser, at han ikke fik Tid til først at faa skaffet sig et Areal, hvorpaa han kunde opføre disse Skanser. Han byggede saa til Laans der. Paa hvad Maade det er sket, ved man ikke, men